

Zevende-dag Adventisten geloven...

In oneindige liefde en genade heeft God, Christus – Die geen zonde gekend heeft – voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem. Door de Geest geleid, beseffen wij onze tekortkomingen, erkennen wij onze zondigheid, hebben wij berouw over onze overtredingen en oefenen wij geloof in Jezus als Christus en HEERE, als Plaatsvervanger en Voorbeeld. Dit verlossende geloof komt door de Goddelijke macht van het Woord en is Gods genadegave. Door Christus worden wij gerechtvaardigd, aangenomen als kinderen van God en bevrijd van de heerschappij van de zonde. Door de Heilige Geest worden wij wedergeboren en geheiligd; de Heilige Geest vernieuwt onze geest, schrijft Gods wetten van liefde in ons hart en geeft ons de kracht een heilig leven te leiden. Wanneer wij in Hem blijven, krijgen wij deel aan de Goddelijke natuur en hebben wij de verzekering van het heil, nu en in het oordeel.

Fundamenteel Geloofspunt nr. 10

Hoofdstuk 10 DE ERVARING VAN VERLOSSING

Eeuwen geleden was er een herder van Hermas, die droomde van een gerimpelde oude vrouw die lang geleefd had. In zijn droom, na verloop van tijd, begon zij te veranderen: terwijl haar lichaam nog steeds oud was en haar haren wit, begon haar gezicht jonger te lijken. Uiteindelijk was ze hersteld naar haar jeugd.

T.F. Torrance vergeleek de vrouw met de gemeente.¹ Christenen kunnen niet passief zijn. Wanneer de Geest van Christus in hen regeert (Romeinen 8: 9) zijn ze in een proces van verandering.

Paulus zegt: *'gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelfen voor haar heeft overgegeven; Opdat Hij haar heiligen zou, [haar] gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord; Opdat Hij haar Zichzelfen heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.'* (Efeze 5: 25-27). Zo'n reiniging is het doel van de gemeente. Vandaar dat de gelovigen, die de gemeente bevat, kunnen getuigen dat *'hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag.'* (2 Korinthe 4: 16). *'En wij allen, met ongedekten aangezicht de heerlijkheid des HEEREN [als] in een spiegel aanschouwende, worden [naar] hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des HEEREN Geest.'* (2 Korinthe 3: 18). Deze verandering is het volmaakt innerlijke Pinksteren.

Door de gehele Schrift wordt over de ervaring van de gelovige – ver-lossing, rechtvaardigmaking, heiligmaking, reiniging, en redding – gesproken als (1) al volbracht, (2) momenteel wordt gerealiseerd, (3) wordt gerealiseerd in de toekomst. Een begrip van deze drie perspectieven helpt bij het verklaren van de schijnbare spanningen in de nadruk ten opzichte van rechtvaardigmaking en heiligmaking. Dit hoofdstuk is verdeeld in drie hoofdsecties, die de redding behandelen in het verleden, heden en toekomst.

De ervaring van verlossing en het verleden

Een feitelijke kennis van God en Zijn liefde en welwillendheid is niet voldoende. Te proberen, los van Christus, het goede in onszelf te ontwikkelen werkt averechts. De ervaring van verlossing, die tot diep in de ziel reikt komt alleen van God. Sprekend over deze ervaring zegt Christus: *'Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien. ... Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.'* (Johannes 3: 3,5).

Alleen door Christus kan iemand verlossing ervaren, *'want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig worden.'* (Handelingen 4: 12). Jezus zei: *'Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot den Vader, dan door Mij'* (Johannes 14: 6).

De ervaring van de verlossing omvat berouw, belijdenis, vergeving, rechtvaardiging en heiliging.

Berouw. Niet lang vóór Zijn kruisiging beloofde Jezus aan Zijn discipelen de Heilige Geest, Die Hem zou openbaren door de wereld te overtuigen *'van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel.'* (Johannes 16: 8). Toen op Pinksteren de Heilige Geest het volk overtuigde dat men een Heiland nodig had en zij vroegen wat zij moesten doen, antwoordde Petrus *'Bekeert u'* (Handelingen 2: 37,38; zie ook 3: 19).

1. Wat is berouw? Het woord 'berouw' is een vertaling van het Hebreeuwse 'nacham', 'spijt hebben', 'berouw hebben'. Het Griekse gelijkwaardige 'metaneo', betekent 'van gedachten veranderen', 'wroeging voelen', 'berouw hebben'. Oprecht berouw hebben, resulteert in een radicale verandering in houding tegenover God en zonde. Gods Geest overtuigt degenen die Hem ontvangen van de ernst van de zonde, door hen te brengen naar een begrip van Gods

gerechtigheid en van hun eigen verloren toestand. Zij ervaren verdriet en schuld. Zij ervaren de waarheid dat, *'die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze bekent en laat, zal barmhartigheid verkrijgen.'* (Spreuken 28: 13), zij bekennen specifieke zonden. Door de besloten uitoefening van hun wil, geven zij zich volkomen over aan de Heiland en doen afstand van hun zondige gedrag. Zo bereikt berouw zijn hoogtepunt in bekering, een ommekeer van de zondaar naar God (van het Grieks 'epistrophe' 'een wending in de richting van', zie Handelingen 15: 3).²

Dauids berouw van zijn zonde van overspel en moord is een levendig voorbeeld, van hoe deze ervaring de weg bereidt voor de overwinning over zonde. Overtuigt door de Geest verachtte en treurde hij over zijn zonde en smeekte om reiniging *'Want ik ken mijn overtredingen, en mijn zonde is steeds voor mij. Tegen U, U alleen, heb ik gezondigd, en gedaan, dat kwaad is in Uw ogen;'* (Psalm 51: 5-6) *'Wees mij genadig, o God! naar Uw goedertierenheid; delg mijn overtreding uit, naar de grootheid Uwer barmhartigheden.'* (Psalm 51: 3) *'Scheep mij een rein hart, o God! en vernieuw in het binnenste van mij een vasten geest.'* (Psalm 51: 12). De daaropvolgende ervaring van David laat zien, dat Gods vergiffenis niet alleen vergeving voor de zonde biedt, maar ook van de zonde redt.

Hoewel berouw voorafgaat aan vergeving, kan de zondaar niet door berouw zichzelf geschikt achten zich te verzekeren van Gods zegeningen. In feite kan de zondaar vanuit zichzelf geen berouw voortbrengen, het is een geschenk van God (Handelingen 5: 31; zie ook Romeinen 2: 4). De Heilige Geest trekt de zondaar naar Christus, teneinde berouw te verkrijgen door oprecht verdriet om de zonde.

2. Aanleiding voor berouw. Christus zei: *'En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken.'* (Johannes 12: 32). Het hart versmelt en onderwerpt zich, wanneer wij voelen dat de dood van Christus ons rechtvaardigt en ons bevrijdt van de doodstraf. Stelt u de gevoelens voor van een gevangene in de dodencel die in afwachting is van zijn executie, wanneer hem plotseling gratie wordt verleend.

In Christus wordt een berouwvolle zondaar niet alleen gratie verleend, maar ook vrijgesproken – rechtvaardig verklaart! Hij heeft een dergelijke behandeling niet verdient en kan deze ook niet verdienen. Zoals Paulus aangeeft, Christus stierf voor onze rechtvaardiging terwijl wij zwak, zondig, goddeloos en vijanden van God zijn (Romeinen 5: 6-10). Niets raakt de diepte van de ziel zo, als een begrip van Christus' vergevende liefde. Wanneer zondaren deze onpeilbare Goddelijke liefde, getoond aan het kruis, overwegen, ontvangen zij de meest krachtige motivatie die mogelijk is tot berouw. Dit is de goedheid van God die ons tot berouw leidt (Romeinen 2: 4).

Rechtvaardigmaking. In Zijn oneindige liefde en genade maakte God Christus *'Dien geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.'* (2 Korinthe 5: 21). Door geloof in Jezus wordt het hart vervuld met Zijn Geest. Door ditzelfde geloof, hetgeen een geschenk van Gods genade is (Romeinen 12: 3; Efeze 2: 8), worden berouwvolle zondaren gerechtvaardigd (Romeinen 3: 28).

De term 'rechtvaardigmaking' is een vertaling van het Griekse 'dikaioma', hetgeen betekent 'rechtvaardig vereist, daad', 'regulatie', 'rechterlijke uitspraak', daad van rechtvaardigheid', rechtvaardiging', en 'dikaiōō' betekent 'uitgesproken en behandeld als rechtvaardig', 'vrijgesproken worden', 'gerechtvaardigd worden', vrij gesteld worden, zuiver gemaakt', 'rechtvaardig', 'rechtvaardigen', 'recht doen', dit geeft extra inzicht in de betekenis van de uitdrukking.³

In het algemeen is 'rechtvaardigmaking', theologisch gebruikt, 'een Goddelijke handeling, waarbij God de berouwvolle zondaar rechtvaardig verklaart, of hem rechtvaardig beschouwt. Rechtvaardigmaking is het tegengestelde van veroordeling (Romeinen 5: 19).⁴ De grondslag voor deze rechtvaardigmaking is, niet onze gehoorzaamheid, maar die van Christus, want *'door een rechtvaardigheid [komt de genade] over alle mensen tot rechtvaardigmaking des levens. ... door de gehoorzaamheid van Enen velen [tot] rechtvaardigen gesteld worden.'* (Romeinen 5: 18,19). Hij

geeft deze gehoorzaamheid aan die gelovigen die *'om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade'* (Romeinen 3: 24) zijn. En *'Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid,'* (Titus 3: 5).

1. De rol van geloof en werken. Velen geloven ten onrechte dat hun toestand voor God afhangt van hun goede of slechte daden. Aangaande de vraag hoe personen gerechtvaardigd zijn voor God, verklaart Paulus ondubbelzinnig *'ik acht ook alle dingen schade te zijn, ... opdat ik Christus moge gewinnen. En in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, ... maar die door het geloof van Christus is, [namelijk] de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof;'* (Filippenzen 3: 8,9). Hij verwijst naar Abraham, die *'geloofde God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid.'* (Romeinen 4: 3; Genesis 15: 6). Hij was gerechtvaardigd vóórdat hij besneden werd, niet op grond daarvan (Romeinen 4: 9-10).

Welk soort van geloof had Abraham? De Schrift zegt: *'door geloof gehoorzaamde Abraham'* toen God hem riep om zijn thuisland te verlaten en uit te gaan *'niet wetende, waar hij komen zou'* (Hebreeën 11: 8-10; zie ook Genesis 12: 4; 13: 18). Dat hij een oprecht, levend geloof in God had, wordt gezien door zijn gehoorzaamheid. Het was op basis van dit daadkrachtig geloof dat hij gerechtvaardigd werd.

De apostel Jakobus waarschuwt voor een ander verkeerd begrip van rechtvaardigmaking door geloof, dat iemand gerechtvaardigd kan worden door geloof zonder overeenkomstige werken. Hij laat zien dat oprecht geloof niet kan bestaan zonder werken. Zoals Paulus, illustreert hij dit punt vanuit de ervaring van Abraham. Abrahams offer van zijn zoon (Jakobus 2: 21) toont zijn geloof. *'Ziet gij wel,'* vraagt Jakobus *'dat het geloof mede gewrocht heeft met zijn werken, en het geloof volmaakt is geweest uit de werken?'* (Jakobus 2: 22). *'Alzo ook het geloof, indien het de werken niet heeft, is bij zichzelf dood.'* (Jakobus 2: 17).

Abrahams ervaring laat zien dat werken het bewijs zijn van een oprechte relatie met God. Het geloof dat leidt tot rechtvaardigmaking is daarom een levend geloof dat werkt (Jakobus 2: 24).

Paulus en Jakobus stemmen overeen met betrekking tot rechtvaardigmaking door geloof. Terwijl Paulus de misvatting van het verkrijgen van rechtvaardiging door werken beschrijft, behandelt Jakobus het even gevaarlijke begrip van het beslag leggen op rechtvaardiging zonder overeenkomstige werken. Noch werken, noch een dood geloof leidt naar rechtvaardigmaking. Het kan alleen bereikt worden door een oprecht geloof dat werkt door liefde (Galaten 5: 6) en de ziel reinigt.

2. De ervaring van rechtvaardigmaking. Door rechtvaardigmaking door geloof in Christus wordt Zijn gerechtigheid ons toegerekend. Wij staan recht met God door Christus, onze Plaatsvervanger. Paulus zegt: *'Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.'* (2 Korinthe 5: 21). Als berouwvolle zondaren ervaren wij volledige en complete gratie (vergifenis). Wij zijn verzoend met God!

Het visioen van Zacharia over Jozua, de hogepriester, laat heel mooi de rechtvaardigmaking zien. Jozua staat voor de engel van de HEERE, gekleed in vuile klederen, die de bezoedeling van de zonde vertegenwoordigen. Wanneer hij daar staat, roept satan om zijn veroordeling. Satans beschuldigingen kloppen – Jozua verdient geen vrijspraak. Maar God, in Zijn Goddelijke genade, berispt satan: *'is deze niet een vuurbrand uit het vuur gerukt?'* (Zacharia 3: 2). Is dit niet Mijn dierbare, die Ik op een speciale manier bewaar?

De HEERE beveelt de vuile kleding snel te verwijderen en verklaart *'Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen, en Ik zal u wisselklederen (rijke gewaden KJV) aandoen.'* (Zacharia 3: 4). Onze liefhebbende, al-barmhartige God werpt satans beschuldigingen opzij, rechtvaardigt de bevende zondaar, en bedekt hem met het kleed van Christus' gerechtigheid. Zoals Jozua's vuile kleren de zonde vertegenwoordigen, zo vertegenwoordigt de nieuwe kleding de nieuwe ervaring in Christus. In het proces van rechtvaardigmaking, wordt de beleden en vergeven zonde overgedragen op de zuivere en Heilige Zoon van God, het zonde dragende Lam.

'De onwaardige berouwvolle zondaar echter, is bekleed met de toegerekende gerechtigheid van Christus. Deze uitwisseling van kleding, deze Goddelijk redden-de vereffening is de Bijbelse leer van rechtvaardigmaking.⁵ De rechtvaardige gelovige heeft vergeving ervaren en is gereinigd van zijn zonden.

De gevolgen. Wat zijn de gevolgen van vergeving en rechtvaardigmaking?

1. Heiligmaking. Het woord 'heiligmaking' is een vertaling van het Griekse 'hagiasmos', hetgeen betekent 'heiligheid', 'wijding', 'heilig-making', van 'hagiazō', 'heilig maken', 'om te wijden', 'apart zetten'. Het Hebreeuwse woord daaraan gelijkwaardig is 'qadash', 'gescheiden van algemeen gebruik'.⁶

Oprecht berouw en rechtvaardigheid leidt tot heiligmaking. Rechtvaardigmaking en heiligmaking zijn nauw met elkaar verbonden⁷, verschillend maar nooit gescheiden. Rechtvaardigmaking doet God *voor* ons, heiligmaking doet God *in* ons. Noch rechtvaardiging, noch heiliging is het resultaat van eigen verdienste. Beide zijn uitsluitend te danken aan de genade en gerechtigheid van Christus. 'De gerechtigheid die ons rechtvaardigt, wordt ons toegerekend. De gerechtigheid die ons heiligt, wordt ons toebedeeld oftewel meegedeeld. De eerste geeft ons toegang tot de hemel, de tweede maakt ons geschikt voor de hemel'.⁸

De drie fasen van heiligmaking die de Bijbel beschrijft zijn: (1) een voldongen feit in het verleden van de gelovige; (2) een proces van de gelovige in de tegenwoordige ervaring; (3) en het eindresultaat dat de gelovige ervaart bij Christus' wederkomst.

Wat betreft het verleden van de gelovige, op het moment van rechtvaardiging is de gelovige ook geheiligd *'in de Naam van de HEERE Jezus, en door de Geest onzes Gods'* (1 Korinthe 6: 11). Hij of zij wordt een 'heilige'. Op dat moment is de nieuwe gelovige verlost, en behoort God volledig toe.

Als een gevolg van Gods oproep (Romeinen 1: 7), worden gelovigen 'heiligen' genoemd want zij zijn *'in Christus Jezus'* (Filippenzen 1: 1; zie ook Johannes 15: 1-7), niet omdat zij een staat van zondeloosheid hebben bereikt. Verlossing is een huidige ervaring. Door Zijn genade, zegt Paulus *'Heeft Hij ons zalig gemaakt, ... door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;'* het zet ons apart en heiligt ons met een heilig doel en wandel met Christus.

2. Aangenomen in Gods familie. Op hetzelfde moment hebben nieuwe gelovigen de *'Geest der aanneming'* ontvangen. God heeft ze aangenomen als Zijn kinderen, dat betekent dat ze gelovige zonen en dochters van de Koning zijn! Hij heeft ze tot Zijn erfgenamen gemaakt, *'mede-erfgenamen van Christus'* (Romeinen 8: 15-17. Wat een voorrecht, eer en vreugde!

3. Zekerheid/Verzekering van verlossing. Rechtvaardigmaking brengt ook de zekerheid van acceptatie van de gelovige. Het brengt de vreugde nu herenigd te zijn met God. Het maakt niet uit hoe zondig het verleden van iemand is geweest, God vergeeft alle zonden en wij zijn niet langer onder de veroordeling en de vloek van de wet. Verlossing is realiteit geworden: *'In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, [namelijk] de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade,'* (Efeze 1: 7).

4. Het begin van een nieuw en overwinnend leven. Het besef dat het bloed van de Heiland ons zondige verleden bedekt, brengt genezing voor lichaam, ziel en geest. Schuldgevoelens kunnen wegblijven, want in Christus is alles vergeven, alles is nieuw. Door dagelijks Zijn genade te schenken, begint Christus ons te veranderen naar het beeld van God.

Naarmate ons geloof in Hem groeit, ontwikkelt onze genezing een verandering en Hij geeft ons toenemende overwinningen over de macht van de duisternis. Zijn overwinning van de wereld garandeert onze bevrijding uit de slavernij van de zonde (Johannes 16: 33).

5. Het geschenk van het eeuwige leven. Onze nieuwe relatie met Christus brengt het geschenk van eeuwig leven met zich. Johannes bevestigt *'Die den Zoon heeft, die heeft het leven; die den Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet.'* (1 Johannes 5: 12). Ons zondige

verleden is vereffend; door de inwonende Geest kunnen wij genieten van de zegeningen van verlossing.

De ervaring van verlossing en het heden

Door het bloed van Christus dat reiniging, rechtvaardiging en heiliging met zich meebrengt, is de gelovige *'een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.'* (2 Korinthe 5: 17).

Een oproep tot een geheiligd leven. Verlossing houdt ook in dat wij een geheiligd leven leiden op basis van wat Christus op Golgotha bereikte. Paulus deed een oproep aan gelovigen om een leven te leven dat gewijd is aan morele heiligheid en zedelijk gedrag (1 Thessalonicenzen 4: 7). Om hen in staat te stellen heiligmaking te ervaren, geeft God hen de *'Geest der heiligmaking'* (Romeinen 1: 4). Paulus zei: *'Opdat Hij u geve, naar den rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in den inwendige mens; Opdat Christus door het geloof in uw harten wone'* (Efeze 3: 16-17).

Als een nieuwe schepping hebben de gelovigen nieuwe verantwoordelijkheden. *'want gelijk gij uw leden gesteld hebt, [om] dienstbaar [te zijn] der onreinheid en der ongerechtigheid, tot ongerechtigheid, also stelt nu uw leden, [om] dienstbaar [te zijn] der gerechtigheid, tot heiligmaking.'* (Romeinen 6: 19). Nu zullen ze leven *'door den Geest'* (Galaten 5: 25).

Met de Geest vervulde gelovigen *'wandelen niet naar het vlees, maar naar de Geest'* (Romeinen 8: 1 KJV; zie ook 8: 4). Zij zijn veranderd, want *'het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede'* (Romeinen 8: 6). Door de inwonende Geest van God zijn zij *'niet in het vlees, maar in de Geest'* (Romeinen 8: 9).

Het hoogste doel van een door de Geest vervuld leven is God te be-hagen (1 Thessalonicenzen 4:1). *'Want dit is de wil van God, uw heilig-making'* zegt Paulus, daarom, *'dat gij u onthoud van hoerij'* (1 Thessalonicenzen 4: 3) en *'dat niemand zijn broeder vertreedt, noch bedriegt in zijn handeling ... Want God heeft ons niet geroepen tot onreinheid, maar tot heiligmaking'* (1 Thessalonicenzen 4: 6,7).

De innerlijke verandering. Bij de tweede komst zullen wij lichamelijk veranderen. Dit verderfelijke sterfelijke lichaam wordt onsterfelijk (1 Korinthe 15: 51-54). Echter moet ons karakter, als voorbereiding van de tweede komst, een verandering ondergaan. Karakterverandering omvat de verstandelijke en geestelijke aspecten van het beschadigde beeld van God, de *'inwendige'* mens wordt van dag tot dag vernieuwd (2 Korinthe 4: 16; zie ook Romeinen 12: 2). Aldus, zoals de oude dame in het verhaal van Hermas, groeit de gemeente innerlijk jonger, elke volledig onderworpen christen wordt veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid totdat, bij de tweede komst, zijn of haar verandering naar het beeld van God zal worden voltooid.

1. De betrokkenheid van Christus en de Heilige Geest. Alleen de Schepper kan het herscheppende werk volbrengen om ons leven te veranderen (1 Thessalonicenzen 5: 23). Hij doet het echter niet zonder onze medewerking. Wij moeten onszelf plaatsen onder de leiding van de Heilige Geest, hetgeen wij kunnen doen door Christus te aanschouwen. Wanneer wij het leven van Christus overdenken, herstelt de Heilige Geest de lichamelijke, verstandelijke en geestelijke vermogens (zie Titus 3: 5). Het werk van de Heilige Geest omvat het openbaren van Christus en ons herstellen naar Zijn beeld (zie Romeinen 8: 1-10).

God verlangt ernaar in Zijn volk te wonen. Het was omdat Hij beloofd had *'Ik zal in hen wonen'* (2 Korinthe 6: 16; zie ook 1 Johannes 3: 24; 4: 12), dat Paulus zei: *'Christus leeft in mij'* (Galaten 2: 20; zie ook Johannes 14: 23). De dagelijkse inwoning van de Schepper vernieuwt de gelovige innerlijk (2 Korinthe 4: 16) en vernieuwt hun geest (Romeinen 12: 2; zie ook Filippenzen 2: 5).

2. Deelhebben aan de Goddelijke natuur. Christus' *'grootste en dierbare beloften'* belooft Zijn Goddelijke kracht om de verandering van ons karakter te voltooien (2 Petrus 1: 4). Deze toegang tot de Goddelijke kracht stelt ons in staat om ijverig te werken aan *'voegt bij uw geloof*

deugd, en bij de deugd kennis, En bij de kennis matigheid, en bij de matigheid lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid godzaligheid, En bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde, liefde [jegens allen].' (2 Petrus 1: 5-7). *'Want zo deze dingen bij u zijn, en [in u] overvloedig zijn,'* zegt Petrus, *'zij zullen [u] niet ledig noch onvruchtbaar laten in de kennis van onzen HEERE Jezus Christus. Want bij welken deze dingen niet zijn, die is blind,'* (2 Petrus 1: 8-9).

a. Alleen door Christus. Wat mensen naar het beeld van hun Schepper verandert, is het aandoen van, of deelnemen aan de HEERE Jezus Christus (Romeinen 13: 14; Hebrëeën 3: 14), de *'vernieuwing van de Heilige Geest'* (Titus 3: 5). Het is de vervolmaking van Gods liefde in ons (1 Johannes 4: 12). Dit is een verborgenheid, die verwant is aan de menswording van de Zoon van God. Wanneer de Heilige Geest de Goddelijke Christus in staat stelt, deel te hebben aan de menselijke natuur, zodat de Heilige Geest ons in staat stelt deel te hebben aan de Goddelijke karakter eigenschappen. Deze toe-eigening van de Goddelijke natuur vernieuwt de innerlijke mens en maakt ons op Christus gelijkend, hoewel op een ander niveau: Terwijl Christus mens werd, worden gelovigen niet Goddelijk. Ze worden eerder Goddelijk in karakter.

b. Een daadkrachtig proces. Heiligmaking is vooruitstrevend. Door gebed en studie van het Woord groeien wij voortdurend in gemeenschap met God.

Alleen maar een verstandelijk begrip van het Verlossingsplan is niet voldoende. *'Tenzij gij het vlees des Zoons des mensen eet, en zijn bloed drinkt,'* openbaarde Christus *'zo hebt gij geen leven in uzelfen. Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven; en Ik zal hem opwekken ten uiterste dage. Want Mijn vlees is waarlijk Spijs, en Mijn bloed is waarlijk Drank. Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij, en Ik in hem'* (Johannes 6: 53-56).

Zijn beeldspraak maakt duidelijk, dat gelovigen Christus' woorden moeten innemen. Jezus zei: *'De woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven'* (Johannes 6: 63); zie ook Matthëüs 4: 4).

Het karakter is samengesteld uit wat de geest *'eet en drinkt'*. Wanneer wij het Brood des levens verteren, veranderen wij in de gelijkenis van Christus.

3. De twee veranderingen. In 1517, hetzelfde jaar waarin Luther zijn 95 stellingen spijkerde aan de deur van de slotkapel in Wittenberg, Duitsland, begon Rafael zijn beroemde 'Transfiguratie' (verheerlijking op de berg vert.) schildering in Rome. De twee gebeurtenissen hebben iets gemeen. Luther's daad markeerde de geboorte van het protestantisme, en Rafael's schilderij, hoewel onbedoeld, belichaamde de geest van de reformatie.

Het schilderij laat Christus zien, staande op de berg en demonisch uitziende mensen die, vanuit de vallei, hoopvol naar Hem kijken (zie Markus 9: 2-29). De twee groepen discipelen – de ene op de berg, de andere in de vallei – beelden twee typen christenen uit.

De discipelen op de berg wilden bij Christus blijven, schijnbaar onbekommerd over de behoeften in de vallei beneden. Door de eeuwen heen hebben velen op 'bergen' gebouwd, ver verwijderd van de behoeften van de wereld. Hun ervaring bestaat uit gebed zonder werken. Daarentegen werkten de discipelen in de vallei zonder gebed en hun pogingen om de duivelen uit te werpen waren zonder succes. Massa's zitten gevangen in de valstrik van werken voor anderen zonder de kracht, of in dat van veel bidden zonder voor anderen te werken. In beide groepen christenen moet het beeld van God hersteld worden.

a. De ware verandering. God hoopt de gevallen mensen te veranderen naar Zijn beeld door hun wil, gedachten, verlangens en karakter te hervormen. De Heilige Geest brengt de gelovigen een resolute verandering van zienswijze. Zijn vruchten *'liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid'* (Galaten 5: 22-23), vormen nu hun levensstijl, ook al blijven ze vergankelijke stervelingen tot de wederkomst van Christus.

Wanneer wij Hem niet weerstaan, 'zal Hij Zich zozeer vereenzelvigen met ons denken en doen, zozeer onze harten en onze geest vormen overeenkomstig Zijn wil, dat wij door Hem te

gehoorzamen, slechts datgene doen waartoe wij ons gedrongen voelen. De wil, die veredeld en geheiligd is, zal zijn grootste behagen vinden in het dienen van God.¹⁹

b. De twee bestemmingen. De verheerlijking van Christus openbaart een ander opvallend contrast. Christus was veranderd, maar in zekere zin was dat ook het geval met de jongen in de vallei. De jongen was veranderd in een demonisch beeld (Markus 9: 1-29). Hier zien wij twee contrasterende plannen belicht, Gods plan om ons te herstellen en satans plan om ons te ruïneren. De Schrift zegt, dat God in staat is ons *'van struikelen te bewaren'* (Judas 24). Satan daarentegen doet zijn uiterste best om ons in een gevallen staat te houden. Het leven houdt een constante verandering in. Er is geen neutraal terrein. Wij zijn ofwel veredeld of gedegradeerd. Wij zijn ofwel *'dienstknechten der zonde'* of *'dienstknechten der gerechtigheid'* (Romeinen 6: 17-18). Diegene die onze gedachten bezig houdt, neemt ons in beslag. Wanneer, door de Heilige Geest, Christus onze gedachten in beslag neemt, worden wij op Christus gelijkende mensen, een leven vol van de Geest zorgt dat *'alle gedachten gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus'* (2 Korinthe 10: 5). Maar wanneer wij zonder Christus zijn, snijdt dat ons af van de Bron van leven en verandering en maakt de uiteindelijke vernietiging onvermijdelijk.

De volmaaktheid van Christus. Wat is de Bijbelse volmaaktheid? Hoe kunnen wij dat bereiken?

1. Bijbelse volmaaktheid. De woorden 'volmaakt' en 'volmaaktheid' zijn vertalingen van het Hebreeuwse 'tam' of 'tamin', hetgeen 'compleet', 'recht', 'vredig', 'gezond' of 'onberispelijk' betekent. In het algemeen betekent het Griekse 'teleios', 'compleet', 'volmaakt', 'meerderjarig/mondig', 'volwassen', 'volledig ontwikkeld' en 'zijn doel bereikt hebbend'.¹⁰

In het Oude Testament heeft het woord, bij gebruik van mensen, een relatieve betekenis. Noach, Abraham en Job worden ieder beschreven als volmaakt of onberispelijk (Genesis 6: 9; 17: 1; 22: 18; Job 1: 1,18), doch elk had onvolkomenheden (Genesis 9: 21; 20; Job 40: 2-5).

In het Nieuwe Testament beschrijft 'volmaakt' vaak volwassen personen, die het best beschikbare licht hebben waargemaakt en de bekwaamheid van hun geestelijke, mentale en fysieke vermogens hebben bereikt (zie 1 Korinthe 14: 20; Filippenzen 3: 15; Hebreeën 5: 14). Gelovigen moeten volmaakt zijn in hun begrensde bereik, *'gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is'* zei Christus (zie Matthéüs 5: 48). In Gods ogen is een volmaakt persoon iemand, wiens hart en leven geheel overgegeven zijn aan de aanbidding en dienst van God en die door Gods genade, leeft naar al het licht dat hij heeft ontvangen, terwijl hij zich verheugt in een leven van overwinning (zie Kolossenzen 4: 12; Jakobus 3: 2).

2. Volledige volmaaktheid in Christus. Hoe worden wij volmaakt? De Heilige Geest brengt ons tot de volmaaktheid van Christus. Door geloof wordt Christus' volmaakte karakter de onze. Mensen kunnen die volmaaktheid nooit onafhankelijk opeisen, alsof het hun aangeboren bezit was, of de hunne door recht. Volmaaktheid is een gave van God.

Afzonderlijk van God kan de mens geen gerechtigheid bereiken. *'die in Mij blijft, en Ik in hem'* zegt Christus *'draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen'* (Johannes 15: 5). Het is Christus *'Die ons geworden is wijsheid van God en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing'* (1 Korinthe 1: 30).

In Christus vormen deze kwaliteiten onze volmaaktheid. Hij voltooit voor eens en altijd, onze heiligmaking en verlossing. Niemand kan toevoegen wat Hij heeft gedaan. Ons bruiloftskleed, of kleed van gerechtigheid, werd vervaardigd door het leven, de dood en opstanding van Christus. De Heilige Geest neemt nu het eindresultaat en werkt het uit in het leven van de christen. Op deze manier kunnen wij *'vervuld worden tot al de volheid Gods'* (Efeze 3: 19).

3. Opklimmen tot volmaaktheid. Welke rol spelen wij, als gelovigen, hierin? Door de inwonende Christus groeien wij op tot geestelijke volwassenheid. Door Gods gave aan Zijn gemeente kunnen wij ontwikkelen *'tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus'* (Efeze 4: 13). Wij moeten verder groeien dan onze geestelijke kind-zijn ervaringen (Efeze 4: 14), boven de fundamentele waarheden van christelijke ervaringen, doorgaan naar de *'vaste spijs'* die bereid is voor volwassen gelovigen (Hebreeën 5: 14). *'Daarom'* zegt Paulus

'nalatende het beginsel der leer van Christus, laat ons tot de volmaaktheid voortvaren' (Hebreeën 6: 1). *'En dit bid ik [God]'*, zegt hij *'dat uw liefde nog meer en meer overvloedig worde in erkentenis en alle gevoelens; Opdat gij beproeft de dingen, die [daarvan] verschillen, opdat gij oprecht zijt, en zonder aanstoot te geven, tot den dag van Christus; Vervuld met vruchten der gerechtigheid, die door Jezus Christus zijn tot heerlijkheid en prijs van God.'* (Filippenzen 1: 9-11).

Het geheiligde leven is geen leven zonder zware moeilijkheden en hindernissen. Paulus waarschuwt gelovigen *'werkt uws zaligheid met vreze en beven'*. Maar hij voegt er de bemoedigende woorden aan toe *'Want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen'* (Filippenzen 2: 12-13).

'Maar vermaant elkander te alle dage', zegt hij *'opdat niet iemand uit u verhard worde door de verleiding der zonde. Want wij zijn Christus deelachtig geworden, zo wij anders het beginsel van deze vaste grond tot het einde toe vast behouden;'* (Hebreeën 3: 13,14; zie ook Matthéüs 24: 13).

Maar de Schrift waarschuwt *'Want zo wij willens zondigen, nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, zo blijft er geen slachtoffer meer over voor de zonden; Maar een verschrikkelijke verwachting des oor-deels'* (Hebreeën 10: 26,27).

Deze aansporingen maken duidelijk dat christenen 'meer nodig hebben dan een zuiver wettelijke rechtvaardiging of heiliging. Zij hebben een heilig karakter nodig, ook al is verlossing altijd door geloof. De aanspraak op de hemel berust alleen op de gerechtigheid van Christus. In aanvulling op rechtvaardiging biedt Gods heilsplan door deze aanspraak een geschiktheid voor de hemel door de inwonende Christus. Deze geschiktheid moet geopenbaard worden in het morele karakter van de mens als bewijs dat verlossing heeft plaatsgevonden.'¹¹

Wat betekent dit in menselijke bewoording? Voortdurend gebed is onmisbaar om een geheiligd leven te leven, dat volmaakt is in elke fase van haar ontwikkeling. *'Waarom ook wij ... niet ophouden voor u te bidden ... opdat gij moogt wandelen waardiglijk den HEERE, tot alle behagelijkheid, in alle goede werken vrucht dragende, en wassende in de kennis van God'* (Kolossenzen 1: 9-10).

Dagelijkse rechtvaardiging. Alle gelovigen die leven in een geest vervullend geheiligd (met Christus vervuld) leven, hebben een voortdurende behoefte aan dagelijkse rechtvaardiging (door Christus verleend/meegedeeld). Wij hebben dit nodig voor bewuste overtredingen en vanwege fouten die wij misschien onbewust begaan. Zich bewust van de zondigheid van het menselijke hart, vroeg David vergeving voor zijn verborgen zonden (Psalm 19: 13; zie ook Jeremia 17: 9). Sprekend in het bijzonder over de zonden van gelovigen, verzekert God ons *'indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij den Vader, Jezus Christus, den Rechtvaardige'* (1 Johannes 2: 1).

De ervaring van verlossing en de toekomst

Onze verlossing is definitief en volledig volbracht, wanneer wij ofwel verheerlijkt worden in de opstanding, of levend opgenomen in de hemel. Door verheerlijking deelt God met de verlostten Zijn eigen stralende heerlijkheid. Dit is de hoop die wij allemaal als Gods kinderen verwachten. Paulus zegt: *'en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods'* (Romeinen 5: 2).

Dit wordt vervuld bij de wederkomst, wanneer Christus verschijnt *'zal Hij ten anderen male zonder zonde gezien worden van degenen, die Hem verwachten tot zaligheid'* (Hebreeën 9: 28).

Verheerlijking en heiligmaking. De inwonende Christus in ons hart is een van de voorwaarden voor de toekomstige verlossing, de verheerlijking van onze sterfelijke lichamen. *'Christus in u, de Hoop der heerlijkheid'* (Kolossenzen 1: 27 KJV), uitgelegd op een andere plaats *'Indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u*

woont' (Romeinen 8: 11). Paulus verzekert ons dat God *'van den beginne u verkoren heeft tot zaligheid, in heiligmaking des Geestes, en geloof der waarheid; ... tot verkrijging der heerlijkheid van onzen HEERE Jezus Christus'* (2 Thessalonicenzen 2: 13-14).

In Hem zijn wij al in de troonzaal van de hemel (Kolossenzen 3: 1-4). Degenen die *'des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn'* hebben de smaak geproefd van *'de krachten der toekomstige eeuw'* (Hebreeënen 6: 4,5). Door over de heerlijkheid van de HEERE na te denken en onze ogen te richten op de aantrekkelijke schoonheid van het karakter van Christus, worden wij *'naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid'* (2 Korinthe 3: 18), wij worden voorbereid voor de verandering, die wij zullen ervaren bij de wederkomst. Onze uiteindelijke verlossing en aanvaarding als kind van God, vindt plaats in de toekomst. Paulus zegt: *'Want het schepsel, als met opgestoken hoofde, verwacht de openbaring der kinderen Gods'* en voegt nog toe *'wij ook zelve, zuchten in onszelven, verwachende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing onzes lichaams'* (Romeinen 8: 19,23; zie ook Efeze 4: 30).

Dit hoogtepunt vindt plaats bij de *'oprichting aller dingen'* (Handelingen 3: 21). Christus noemt het de *'wedergeboorte'* (Matthéüs 19: 28); *'dat alles vernieuwd wordt'* (NBV). *'Op hoop, dat ook het schepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods'* (Romeinen 8: 21).

De Schriftuurlijke opvatting dat in zekere zin aanneming en redding – verlossing – al is volbracht en dat ze in een andere zin nog niet is voltooid, heeft sommigen in de war gebracht. Een studie van de volledige reikwijdte van Christus' werk als Verlosser/Heiland biedt het antwoord.

'Paulus relateert onze huidige redding aan de eerste komst van Christus. In de historische kruis, opstanding en hemelse bediening van Christus zijn onze rechtvaardigmaking en heiligmaking voor eens en altijd verzekerd. Onze toekomstige verlossing, de verheerlijking van ons lichaam, relateert Paulus echter aan de wederkomst van Christus.

Om deze reden kan Paulus tegelijkertijd zeggen 'Wij zijn gered' met het oog op het kruis en de opstanding van Christus in het verleden; en 'wij zijn nog niet gered' met het oog op de toekomstige wederkomst van Christus om ons lichaam te verlossen.¹²

Het benadrukken van onze huidige redding met uitsluiting van onze toekomstige zaligheid schept een verkeerd, ongelukkig begrip van de volledige verlossing van Christus.

Verheerlijking en volmaaktheid. Sommigen geloven ten onrechte dat de uiteindelijke volmaaktheid, die de verheerlijking met zich meebrengt, nu al beschikbaar is voor mensen. Maar Paulus, de toegewijde man van God, zelf, schreef bijna aan het einde van zijn leven *'Niet dat ik het alrede gekregen heb, of alrede volmaakt ben; maar ik jaag er naar, of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Christus Jezus ook gegrepen ben. Broeders, ik acht niet, dat ik zelf het gegrepen heb. Maar een ding [doe ik], vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus.'* (Filippenzen 3: 12-14).

Heiligmaking is een levenslang proces. Volmaaktheid is nu de onze alleen in Christus, maar de uiteindelijke, allesomvattende verandering van ons leven naar het beeld van God, zal plaatsvinden bij de wederkomst van Christus. Paulus waarschuwt *'Zo dan, die meent te staan, zie toe, dat hij niet valle'* (1 Korinthe 10: 12). De geschiedenis van Israël en het leven van David, Salomo en Petrus zijn ernstige waarschuwingen voor ons allen. 'Zolang het leven duurt, is de noodzaak aanwezig om de genegenheden en hartstochten vastbesloten onder bedwang te houden. Er is innerlijk verderf, er zijn uiterlijke verleidingen en waar Gods werk voorwaarts gaat, maakt satan plannen om de omstandigheden zo te leiden, dat de verzoeking met overweldigende kracht tot de mens komt. Wij zijn geen moment veilig, tenzij wij op God vertrouwen en ons leven met Christus verborgen is in God.'¹³

Onze laatste scheppende verandering wordt bereikt, wanneer onverderfelijkheid en onsterfelijkheid de onze worden, wanneer de Heilige Geest de oorspronkelijke schepping volledig herstelt.

De reden van onze aanneming bij God. Noch christelijke karakter eigenschappen, noch onberispelijk gedrag is de reden van onze aanneming bij God. Rechtvaardigen redden komt van de Ene rechtvaardige Jezus Christus en wordt meegedeeld door de Heilige Geest. Wij kunnen niet bijdragen aan de gave van Christus' gerechtigheid; wij kunnen die alleen aannemen. Niemand anders dan Christus is rechtvaardig (Romeinen 3: 10); onafhankelijke menselijke gerechtigheid is als een *'wegwerpelijke kleed'* (Jesaja 64: 6; zie ook Daniël 9: 7,11,20; 1 Korinthe 1: 30).¹⁴

Zelfs dat wat wij doen als reactie op de reddende liefde van Christus, kan niet de basis vormen van onze aanneming bij God. De aanneming wordt in verband gebracht met het werk van Christus. Door Christus naar ons toe te brengen, brengt de Heilige Geest deze aanneming teweeg.

Is onze aanneming gebaseerd op Christus' rechtvaardige gerechtigheid, Zijn heiligmakende gerechtigheid of beide? Johannes Calvijn wees erop dat, zoals 'Christus niet in delen gescheiden kan worden, zo zijn deze twee dingen, rechtvaardigmaking en heiligmaking, die wij in Hem verenigd zien, onafscheidelijk van elkaar.¹⁵ De bediening van Christus moeten wij in zijn totaliteit zien. Dit maakt het van het grootste belang om speculaties over deze twee termen te vermijden, door 'heel precies de kleine verschillen te willen omschrijven tussen rechtvaardigmaking en heiligmaking. ... Waarom zou men proberen nog preciezer te zijn dan de Inspiratie is, over de vitale vraag van Gerechtigheid door Geloof?'¹⁶

Net zoals de zon licht geeft en hitte bezit, onafscheidelijk, doch met unieke functies, zo is Christus zowel rechtvaardigheid als heiligmaking voor ons geworden (1 Korinthe 1: 30). Niet alleen zijn wij volledig gerechtvaardigd in Hem, maar ook volledig geheiligd.

De Heilige Geest brengt het *'het is volbracht'* van Golgotha naar binnen en past de enige ervaring van Gods aanvaarding van de mensheid op ons toe. Dit *'Het is volbracht'* van het kruis, stelt alle andere menselijke pogingen om aanvaarding te verwerven in twijfel. Door de Gekruisigde naar binnen te brengen, brengt de Heilige Geest de enige grond van onze aanneming bij God en verschaft ons het enige recht op - en geschiktheid voor redding, die voor ons beschikbaar is.

Referenties

1. T.F. Torrance, Royal Priesthood, Scottish Journal of Theology Occasional Papers, nr. 3 (Edinburgh: Oliver and Boyd, 1963), blz. 48.
2. Zie 'Bekering' en 'Berouw, berouwvol', SDA Bijbelwoordenboek, rev. ed., blz. 235, 933.
3. W.E. Vine, An Expository Dictionary of the New Testament Words (Old Tappan, NJ: Fleming H. Revell, 1966), pp. 284-86; William F. Arndt en F. Wilbur Gingrich, A Greek English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature (Chicago, IL: University of Chicago Press, 1973), blz. 196.
4. 'Rechtvaardiging', SDA Bijbelwoordenboek, rev. ed., p. 635.
5. La Rondelle, p. 47.
6. 'Heiliging', SDA Bijbel Woordenboek, rev. ed., blz. 979.
7. Idem.
8. E.G. White, Messages to Young People (Nashville, TN: Southern Publishing Assn., 1930), blz. 35.
9. E.G. White, Desire of Ages, p. 668.
10. 'Perfect, Perfectie,' SDA Bijbel Woordenboek, rev. ed., p. 864.
11. La Rondelle, p. 77.
12. Idem., p. 89.
13. E.G. White in SDA Bible Commentary, rev. ed., vol. 2, p. 1032.
14. Over Christus, onze Hogepriester, schrijft E.G.White: 'De religieuze diensten, de gebeden, de lof, de boetvaardige belijdenis van de zonde, welke opstijgen van de oprechte gelovigen, als wierook naar het hemelse Heiligdom, gaan door de verdorven kanalen van de mensheid en zijn zo verontreinigd dat ze, tenzij gezuiverd door bloed, nooit van waarde kunnen zijn voor God. Zij stijgen niet op in onberispelijke zuiverheid en tenzij de Voorspraak, Die aan Gods rechterhand is, alles door Zijn gerechtigheid voorstelt en reinigt, is het niet aanvaardbaar voor God. Alle wierook van aardse

tabernakels moet bevochtigd zijn, met de reinigende druppels van het bloed van Christus' (Selected Messages, boek 1, p. 344).

15. J. Calvijn, Instituten van de Christelijke Religie (Grand Rapids: Associated Publishers and Authors, Inc. n.d.), III, 11, 6.

16. White in SDA Bible Commentary, rev. ed., vol. 6, p. 1072.